

[Hjortlund Christensen.]

ninger, bliver det næste et krav om, at regering og folketing også skal fastsætte priser og avancer. Indkomstpoltikken betyder en statslig styring af hele lønområdet, og den vil føre til en investeringskontrol, der binder erhvervslivet på hænder og fødder. Det vil sige, at man skal spørge råd eller kommissioner om, hvornår der skal købes maskiner, besætninger, bygninger, og hvornår der skal bygges boliger. Skriften på væggen er klar: en socialisering, som retsforbundet ikke kan deltage i.

H. C. Hansen (FP):

Jeg vil bede ministeren bekræfte, at udvalgsarbejdet, herunder ministersamrådene, har afsløret, at de 2 pct. stigning i augustforliget forudsætter, at der regnes med 0 kr. i lønglidning i de kommende år, og at der ikke er én eneste øre til rådighed i nogen som helst dansk virksomhed i disse to år til ydelse af lønforhøjelse i henhold til det bevægelige lønsystem, uanset at dette har tegnet sig for 40-45 pct. af lønfremgangen på området i de sidste 5 år.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Jeg tror ikke, der er tvivl om, at langt størstedelen af den danske befolkning ønsker, at de konflikter, som truer med at komme til udbrud kl. 00 i nat, ikke kommer til udbrud. Jeg tror, man i langt den overvejende del af befolkningen forventer, at folketinget finder en udvej til at undgå, at dette sker.

Jeg tror også, man må være klar over, at uanset hvad man kan have af det ene, det andet, det tredje og det fjerde synspunkt på, hvorledes langtidspoltikken skal være, og hvilke ønskemål man kan opstille for den, så fritager det ikke for forpligtelsen til at tage stilling til det problem, vi står over for. Det er et alvorligt problem, det er et problem, som vedrører hundredtusinder af hjem i Danmark.

Når vi ser på, hvorledes partierne har valgt at stille sig til regeringens forslag, overrasker det næppe nogen, at partierne venstresocialisterne, kommunisterne og socialistisk folkeparti på deres side vender sig imod et forsøg på at undgå, at konflikterne kommer til udbrud. Det undrer heller ikke, at fremskridtspartiet på den anden side forsøger det samme. Vi ved, at disse partier har andre formål end dem, der ligger bag ved en meget stor del af landets befolknings ønske om at sikre en rolig udvikling.

Det, der kan undre, er måske heller ikke, at retsforbundet med dets – som det nys fik udtryk – noget livsfjerne indstilling over for de øjeblikkelige problemer afviser at tage et ansvar. Men det, der kan undre, og det, der kan skuffe, er, at partiet venstre har taget det standpunkt, det har taget. Det har været sagt under debatten, at man måske kunne have forstået venstre, hvis venstre havde haft et alternativ. Venstre har ikke antydnet noget som helst alternativ, der kunne have løst problemerne i den aktuelle situation. Venstre har valgt at stille sig udenfor.

For to år tilbage tog venstre et medansvar i en situation, som i mange henseender ikke var så forskellig fra den nuværende. Altså endnu for to år siden levede venstre op til en ansvarsfølelse. Venstre medvirkede senere i septem-berforliget med det formål at tilrettelægge grundlaget for en økonomisk politik, der kunne forsøge at stabilisere landets økonomiske udvikling i en i øvrigt meget usikker verden. Man valgte knap et år senere at sætte sig uden for ansvaret, og man valgte i dag eller i går – hvordan man nu vil sige det, det kommer til udtryk ved afstemningen – at sætte sig uden for ansvaret.

Jeg bange for, at alle vi, der meget gerne så, at venstre levede op til et samarbejde, får vanskeligt ved at tro på, at venstre er dueligt til dette samarbejde. Jeg kan godt forstå den psykologiske reaktion hos venstre i visse henseender og i visse situationer. Men jeg tror, at det for den rolige politiske udvikling i Danmark er uheldigt, hvis venstre fortsat vælger at holde sig udenfor. Jeg håber ikke, at afgørelsen her vil skræmme venstre fra at vende tilbage til at turde tage et medansvar, men jeg må sige, at det i hvert fald er en tilfredsstillende, at der i denne situation var andre partier, som var villige til at påtage sig det medansvar for en løsning, som i visse henseender er ubehagelig, og som venstre skød fra sig.

Jeg håber altså, vi får lejlighed til at se venstre leve op til sin, jeg havde nær sagt historiske indsats og være med til at præge dansk udvikling og dansk politik og ikke udvikle sig bare til et nej- eller ved-ikke-parti.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen (FP):

Der er et gammelt ord, der hedder, at den, der tier, samtykker, og vi må altså konstatere, at ministeren og dermed regeringen er klar